

OOM LOU KNAPT 'T WEL EVEN OP

Blijspel in één bedrijf

door

CEES LAU

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OOM LOU KNAPT 'T WEL EVEN OP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CEES LAU** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HERMAN HANEMAN.

LOES HANEMAN, zijn vrouw.

OOM LOU.

CARMEN ROSITA.

ELSJE.

EEN MAN.

Speelt in de huiskamer van Haneman op een zonnige zomerochtend.

Toneelindeling en -aankleding: Ad Libitum.

(Als het doek opengaat is het toneel verlaten. De tafel staat gedekt voor het ontbijt. Na enige ogenblikken komt LOES op: een frisse jonge vrouw, ± 26 jaar, gekleed in een kleurige ochtendjas; een coquet type. Ze draagt een dienblad, waarop een theepot onder de muts en twee theekopjes. Zij is zeer opgewekt, zet neuriënd het blad op tafel, daarna trekt zij, nog steeds neuriënd, de overgordijnen open: de zon, zet de kamer in een vrolijk licht. Ze gaat af om even daarna terug te komen met een vaasje met bloemen, ze zet het vaasje op tafel. Terwijl zij de bloemen nog wat schikt, komt HERMAN binnen; hij is eveneens gekleed in een ochtendjas. Hij is tegen de dertig, niet onaantrekkelijk. Hij ziet echter nogal bleek en doet wat schuw, als iemand, die wat op zijn kerfstok heeft. Zonder een woord te zeggen gaat hij aan tafel zitten en begint schrokkerig te eten)

LOES *(slaat hem verbaasd gaande; nadrukkelijk)*: Môrge, Herman! *(Herman kijkt schuw even op, knikt, zet het schrokken zwijgend voort)* Maar Herman! Kun je niet behoorlijk goede morgen wensen?! *(Herman schudt zijn hoofd en eet verder)* Herman!! Is dat een begroeting op de morgen van de dag, dat we één jaar getrouwd zijn? Wat heb je in 's hemelsnaam? Ik heb je sinds gisterochtend halfnegen niet gezien. Kan er nu niet eens een goede morgen van af. Kun je me niet eens feliciteren? Wat is er? Ben je kwaad? Heb ik wat gedaan? *Herman maakt met volle mond onverstaanbare geluiden. Loes half lachend)* Ja, zó versta ik nog niets! *(als tegen een baby)* Eet eerst netjes je mondje leeg en zeg dan eens netjes: wel gefeliciteerd, lieve schat! *(Herman slikt de laatste stukjes brood weg en maakt daarna opnieuw onverstaanbare geluiden. Loes wordt nu toch wel wat ongerust)* Herman, wat is er met je? Wat heb je toch? Doe gewoon asjeblijft. Je maakt me angstig. *(Herman haalt notitieboekje te voorschijn en schrijft enige woorden op; geeft het briefje aan Loes. Loes leest 't gekrabbel; verschrikt)* Wat?! Wat?! Herman! Overvallen? Slag op je hoofd gekregen? *(Herman knikt met een zielig gezicht, maakt dan een nieuwe notitie. Loes leest zenuwachtig)* Spraak verloren? Bestolen? *(Herman knikt met een meewarig gezicht)* Heb je de politie erbij gehaald? *(Herman schudt heftig zijn hoofd, maakt haastig een nieuwe notitie. Loes lezend)* Gevaarlijke bende! Maar dat kun je toch zo maar niet op z'n beloop laten... Daar moet je toch wat aan doen?! *(Herman haalt met een ongelukkig gezicht zijn schouders op)* In ieder geval moet er een dokter bijkomen! *(Herman schudt heftig zijn hoofd, maakt opgewonden onverstaanbare geluiden)* Ook al niet? Maar, lieveling, wat wil je

dan? Heb je pijn? (*Herman knikt, wijst met een pijnlijke uitdrukking op zijn gelaat op zijn achterhoofd*) Je hoofd? Zal ik een nat-kompres voor je maken? (*Herman schudt zijn hoofd*) Ja, nu moet je niet zo eigenwijs zijn. (*gaat haastig af. Herman schenkt zich een kopje thee in en drinkt dat gulzig leeg. Loes komt met een nat kompres*) Kom maar, lieveling, dat zal je goed doen. (*doet hem het kompres om*) Zo?... Gaat 't al wat beter? (*Herman knikt met een zielig gezicht, grijpt dankbaar haar hand. Loes kust hem op z'n wang*) Arme schat! Dat je dat nu juist vandaag moet overkomen. Wel gefeliciteerd, lieverd! (*Herman kijkt haar vragend verbaasd aan*) Ach, ik bedoel natuurlijk met onze trouwdag. *Herman knikt met een meewarig gezicht; grijpt haar hand. Loes kust hem op zijn wang*) Arme, arme lieveling! (*Elsje komt op, met stof doek. 'n Kittig jong ding*)

ELSJE (*opgewekt*): Marge, meneer! Marge, mevrouw! Wel gefeliciteerd!

LOE'S: Oh Elsje, er is meneer iets verschrikkelijks overkomen.

ELSJE (*guitig*): O! Heeft-ie weer wat uitgehaald?

LOES: Maar Elsje! Meneer heeft niets uitgehaald! Wat denk je wel. Je doet net of meneer altijd wat uithaalt. Hij is overvallen!

ELSJE (*verwonderd*): Wat zegt u?? Aangevallen?? (*komt naderbij en bekijkt Herman nieuwsgierig*) Jakkie, wat eng!

LOES (*meewarig, maar toch wel wat gewichtig*): Meneer heeft zo'n slag op z'n achterhoofd gekregen, dat hij helemaal niet meer kan spreken. Nietwaar, Herman? *Herman knikt vol zelfmedelijden*) We weten niet wat we moeten beginnen. Meneer durft de politie er niet bij te halen, terwijl notabene al zijn geld is gestolen!

ELSJE: Al z'n geld gestolen?! Jakkie, wat erg!

LOES: Ja. En zijn spraak is helemaal weg. Hij kan geen woord uitbrengen.

ELSJE: Ach, wat zonde. Hij kan zo mooi zingen!

LOES: Maling aan zingen. Praten is voor mij de hoofdzaak.

ELSJE: Hè, mevrouw! Hoe kan u dat nou zeggen? Meneer heeft een pracht stem.

LOES (*haalt haar schouders op*): Wat moeten we doen?

ELSJE: Ik heb wel es gehoord, dat je iemand die door 'n slag op zijn hoofd zijn spraak kwijt is, nog 'n slag op zijn hoofd moet geven. (*Herman protesteert angstig*)

LOES: Maar Elsje, hoe kun je nou zoiets zeggen? Zijn hoofd doet al zo'n pijn, hè lieverd? (*Herman knikt pijnlijk*)

ELSJE: Nou, 't was maar een lolletje.

LOES (*wat kribbig*): Van dergelijke lolletjes houd ik niet.

ELSJE (*beledigd*): Gut, wat bent u narrig. Ik kan d'r toch niks aan doen? (*Herman beduidt, dat hij wat schrijven wil*)

LOES: Wil je wat zeggen? Hier is je boekje. (*Herman schrijft; Loes leest over zijn schouder mee; Elsje kijkt belangstellend toe*)

ELSJE: Jakkie, wat èng!

LOES (*lezend*): Ik begrijp 't al. Ik zal Elsje wel sturen. Elsje, ga jij even naar 't kantoor van meneer en zeg, dat meneer ziek is.

ELSJE: Gewoon ziek?

LOES: Wat bedoel je nou weer? Natuurlijk is meneer ziek.

ELSJE: Zal ik dan meteen maar doorgaan naar de dokter? (*Herman maakt heftig afwerende gebaren*)

LOES: Nee, meneer wil de dokter er nog niet bij hebben.

ELSJE: Zal ik dan 'n flesje spraakwater halen?

LOES (*beledigd*): Elsje! Zouden we een specialist moeten raadplegen, Herman? (*Herman gebaart ontkennend; schrijft, geeft notitieboekje aan Loes. Loes lezend*) Er met niemand over spreken? Wat doe je toch geheimzinnig! Enfin, stil nou maar. Ga jij maar Els. Denk erom: spreek er nog met niemand over!

ELSJE: Goed, mevrouw. Ik zwijg als 't graf mevrouw! Zeg, mevrouw, zal ik dan misschien wat ijs meebrengen?

LOES (*verbaasd*): IJs?

ELSJE: Ja, voor meneer zijn hoofd. (*Herman schudt heftig "neen"*)

LOES: Waarom nou niet, lieveling. Dat is toch goed voor je. (*Herman schudt heftiger. Loes resoluut*) Nou moet je niet zo eigenwijs zijn. Het is goed voor je en daarmee uit. Els ga dan maar eerst even een stuk ijs halen en ga dan naar kantoor.

ELSJE: Best mevrouw. (*gaat af, neemt ontbijtservies mee*)

LOES: Blijf nu maar rustig zitten, schat. (*Herman beduidt, dat hij drinken wil*) Wil je wat drinken? Water? (*Herman schudt ontkennend zijn hoofd en maakt bruisende bewegingen en geluiden. (Loes denkt even na)* Spuitwater? (*Herman knikt instemmend. Loes haalt een fles spuitwater uit het dressoir, schenkt een glas vol. Herman staart zielig voor zich uit*) Hier, lieverd, drink maar lekker op. (*zij helpt Herman, die gulzig drinkt*) Voorzichtig, voorzichtig! Niet zo gulzig! Zo! Zou je nu al iets kunnen zeggen? (*Herman haalt mistroostig z'n schouders op*) Probeer 't nou eens. (*Herman doet wanhopige pogingen om te spreken, zonder resultaat, staakt dan en pogingen met een mistroostig gebaar*) Zeg me nu eens kalm na: Ma-ma! (*Herman stoot geluiden uit, die van alles kunnen beduiden, behalve ma-ma*) Pa-pa! Pa-pa! (*Herman als voren. Loes wanhopig*) Nee, 't gaat niet. Als 't morgen niet beter is, moet er toch iemand bijkomen. Zó kan 't niet. (*Herman*

met bedroefd gezicht)

ELSJE *(op met zakje, waarin stukje ijs)* Hier is 't ijs, mevrouw.

LOES: Oh, dank je Elsje. *(tot Herman)* Ga jij nu een beet je achterover liggen. *(Herman houdt z'n hoofd achterover, Loes legt het zakje op z'n hoofd)*

HERMAN: Br...br...br...!

LOES: Ja, 't is goed voor je hoor.

ELSJE: Wat èng... die stakker.

LOES: Ga jij nu even vlug naar kantoor.

ELSJE: Goed mevrouw. *(snel af)*

LOES: Had je veel geld bij je? Ook van kantoor? *(Herman schudt zijn hoofd; schrijft. Loes verschrikt):* Je héle saláris?!

HERMAN: Br...br...br...

LOES: Stil nu maar. Je kunt misschien toch maar beter naar bed gaan. *(sentimenteel)* Al blijf je je hele leven stom, ik zal er altijd zijn om je bij te staan, schat. Nou zie je, dat het achteraf maar goed is, dat je niet voor zanger bent doorgegaan... Wat had je als zanger moeten beginnen zonder stem? *(Herman knikt begrijpend. Er wordt gebeld)* Wie kan daar nou zijn? *(helpt hem naar de slaapkamer)* Ga jij nu maar even liggen. Ik zal even kijken wie er is. *(Beiden gaan af. Loes even later terug met Oom Lou. Oom Lou is een jolige, zelfverzekerde zestiger; 'n tikje opzichtig, doch modieus gekleed, bloem in zijn knoopsgat. Grijzend haar, draagt een smal snorretje. Spreekt een tikkeltje geaffecteerd. In de vestibule heeft Loes blijkbaar al het een en ander verteld, want bij het binnenkomen zegt)*

OOM LOU: Wat vertel je me nou? Is ie stom! Daar begrijp ik geen bleksem, van! Dat is verschrikkelijk! Vertel me nou-es rustig wat er eigenlijk gebeurd is. Gae zitten lieve kind, gae zitten!

LOES: Hij is gisteravond toen hij van kantoor naar huis ging overvallen. Hij moest overwerken en is pas heel laat thuis gekomen... Ik sliep al.

OOM LOU: Overvallen!?

LOES: Ja. Hij heeft zo'n klap op z'n hoofd gekregen, dat hij door de schrik helemaal zijn spraak is verloren.

OOM LOU: Arme kaerel! Dat is eenvoudig een ramp!! Wat een tuig! Wat 'n tuig! Waer gaet 't vandaeg de dag naer toe? Er worden maer moorden gepleegd... eerbare burgers worden aengerand of 't maer niks is... en je betaelt maer belasting om een duur politie-apparaet in stand te houden! Heb je d'r al een pil bijgesleept?

LOES: Een pil?

OOM LOU: Jae: 'n receptenkladder... een dokter!

LOES: Herman wil niets van een dokter horen. Hij windt zich vreselijk op als je over een dokter begint.

OOM LOU: Onzin... daer moet 'n pil bij komen of nog liever een specialist... 'n doodgewone stomme specialist. Die jongen z'n keel is veel te kostbaar!

LOES (*zenuwachtig, half in tranen*): En zijn hele salaris is hem ontstolen!

OOM LOU: Wát? Zijn hele salaris ontstolen? Wat zegt de politie ervan?

LOES (*nasnikkend*): Dat wil-ie óók niet!

OOM LOU: Wát óók al niet? Zeg, wat wil-ie veur den donder dan? Nou moet-ie ophouden! Waarom niet?

LOES (*nog steeds half in tranen*): Weet ik niet. Als ik over een dokter of over de politie spreek windt hij zich zo op, dat ik bang ben, dat-ie een ongeluk krijgt of zo iets. Het lijkt wel of hij ergens bang voor is.

OOM LOU: Bang? Onzin! Waer zou die jongen nou bang veur moeten zijn? We kunnen dit zaekje toch maer niet op z'n beloop laeten. Ik snap die knul niet. Waer is de politie anders veur? Ik betaal toch geen belasting voor niemendal? Ze hebben nooit wat veur me gedaen. Ik heb steeds veur 'n ander betaeld! (*klopt Loes vriendschappelijk op haar schouder*) Lieve kind, wij zullen dat zaekje samen es flink aanpakken. Ik zal wel-es met hem praeten.

LOES: Als u dat wilt doen, Oom, héél graag. Ik vind ook, dat er iets gedaen moet worden, maar 't is zo moeilijk als hij zelf niet wil.

OOM LOU: Laet mij maer begaen. Ik zal hem wel tot andere gedachten brengen. Pôdóme, dat is in mijn familie nog nooit gebeurd. In mijn familie heeft nog nooit iemand zich op z'n kop laeten timmeren! Ik ben niet van plan dat er bij te laeten zitten! Waer is die knaep?

LOES: Hij ligt even op bed. Zal ik hem roepen?

OOM LOU: Jae, doe dat. Zeg maer dat ik er ben, dan knap-ie-vast wel op.

LOES: Ik ben toch zo blij, dat u gekomen bent Oom. Ik weet werkelijk niet wat ik beginnen moet. En dat we nu juist vandaag, nu we een jaar getrouwd zijn, die narigheid moeten hebben.

OOM LOU: Ezel! Stommeling, die ik ben. Dat ik daar nou niet aen gedacht heb. Wel gefeliciteerd kind. (*kust haar hartelijk op haar wang*)

LOES (*snikkend*): Dank u Oom.

OOM LOU: Kom, kom, stil nou maer. Laet jij je Oom Lou maer begaen. Het is misschien het beste, dat ik een babbeltje onder vier

ogen met hem heb. Heb jij niet een paer boodschappen te doen?
Bleekpoeder haelen of een tandenborstel of zo?

LOES: Oh ja, ik heb nog genoeg te doen.

OOM LOU: Mooi! Hael hem, nu maer! En zorg jij, dat je verdwijnt.

LOES: Goed Oom. (*af in, slaapkamer*)

OOM LOU (*drentelt heen en weer; steekt een grote sigaar op; bezorgd*): Verdikkeme! Dat is me wat! Die knaep heeft goud in z'n keel en nou zou dat zo maer door zo'n paer stommelingen... zo'n paer van die boeven, verdwenen zijn? Heb ik daerveur zijn dure zanglessen betaeld? Geen sprake van. Ik zal dat zaakje es netjes uit de doeken doen. Ik laet een lid van mijn familie niet ongestraft op zijn kop slaen. Geen spraeke van! (*Loes en Herman op. Hij heeft een doek om z'n hoofd; kijkt nog steeds zeer meewarig. Oom Lou gaat met uitgestoken hand joviaal op Herman af; spreekt luid als tegen iemand die slechthorend is*): Zo, ouwe jongen, wat heur ik? Wat is er met jou gebeurd? (*Herman wijst pijnlijk op z'n achterhoofd*)

OOM LOU (*luid*): Hebben ze je erg te pakken gehad? (*Herman knikt pijnlijk*)

LOES: Die stakker.

OOM LOU (*gewild geestig*): 't Had erger kunnen zijn, moet je maer denken... Je had ook dóófstom kunnen zijn. (*Herman glimlacht pijnlijk*)

LOES: Ik ben toch zo blij, dat u gekomen bent Oom. Ik moet noodzakelijk een boodschap doen en Elsje is naar het kantoor van Herman. Ik durf hem niet alleen te laten.

OOM LOU (*met een knipoogje*): Oh, dat is niks, kindje, gae jij gerust even weg. Ik heb de tijd, dat weet je.. Ik pas wel even op Herman, nietwaer, ouwe jongen? (*Herman knikt, gaat voorzichtig zitten*)

LOES: Dank u wel Oom. (*gaat naar Herman*) Dan ga ik maar even. Zult u goed op hem passen? Dag lieverd. (*barst in tranen uit*) Oh, wat zie je er uit. Ik kan 't bijna niet aanzien.

OOM LOU (*klopt haar op haar schouder, leidt haar naar de deur*): Kom, kind, gae nu maer. Je moet je flink houden.

LOES (*snikkend*): Oh... oh.

OOM LOU (*ontdaan*): Nou... nou... stil nou maar... stil maer... Nou allá, flink zijn. (*snuit heftig zijn neus*) Alles zal wel weer in orde komen.

LOES (*nasnikkend*): Denkt u?

OOM LOU (*zelfbewust*): Natuurlijk! Dat gaerandeert je ouwe Oom je.

LOES (*bij de deur*): Dag lieveling! (*Herman knikt, wuift met z'n hand gedag, kijkt haar met een treurig gezicht na. Loes af. Oom Lou gaat*)

tegenover Herman zitten. Ze kijken elkaar aan, dan maakt. Herman een beweging van roken)

OOM LOU: Wil je een sigaar? (*Herman schudt ontkennend zijn hoofd*) Sigaret? (*Herman knikt. Oom Lou biedt hem een sigaret aan. Herman maakt beweging alsof hij een lucifer aansteekt*) Lucifers heb ik niet... kan die smerige zwaefeldamp niet in m'n neusgaeten verdraegen! Hier. (*presenteert vuur met een aansteker. - Stilte, waarin Herman met een ernstig gezicht, vol zelfmedelijden rookt. Oom Lou bestudeert Herman*)

HERMAN (*met een zorgelijke stem*): Wat zegt u wel van dat ongeluk?

OOM LOU (*springt verbaasd op*): Hè... wat bleksem... Je bent stom!

HERMAN: Dat ben ik ook, zo lang Loes in de buurt is.

OOM LOU: Wel verdraaid... wat vertel je me nou? Die overval... die klap op je hoofd...?

HERMAN: Is allemaal niet waar.

OOM LOU: Niet waer? Niet waer? Zit jij dan de zaak te bedon...beduvelen?

HERMAN (*nog steeds met een bezorgd gezicht*): Ja Oom!

OOM LOU (*bouwt hem na*): Jae Oom! Jae Oom! Waerveur veur den donder hou jij je stom? Ik kneep hem als een dief, dat die prachtige stem van jou verloren zou zijn gegaen. (*plotseling bars*) En nou zonder omwegen, waerom deze comédie?

HERMAN (*wat benepen*): Eigenlijk is 't uw schuld!

OOM LOU (*verontwaardigd*): Hè? Wat vertel je me nou? Wat veur den donder heb ik met jouw stomheid te maeken?

HERMAN: U weet, dat ik zangles heb bij Carmen Rosita.

OOM LOU: Jae, dat weet ik. Is ze tevreden over je?

HERMAN (*onzeker*): Ik geloof 't wel... Ik word nooit erg goed wijs uit haar... ze is een beetje vreemd.

OOM LOU: Vreemd? Wat vreemd? 't Is een prachtvrouw! Een beetje excentriek, maer dat zijn die grote kunstenaressen allemaal... Jij bent bevreurecht kaereltje, dat zij jou les wil geven. Dat doet ze hoofdzaekelijk om mij te plezieren!

HERMAN (*mistroostig*): Ach!

OOM LOU: Wat ach?! Wat doe jij toch melig knaep!

HERMAN: Als Loes er maar niet zo tegen was, dat ik zanglessen neem! Als alles maar niet zo stiekum moest gebeuren! Dat hindert me.

OOM LOU: Als jij je debuut gemaekt hebt, zal je eens zien hoe blij je vrouwtje zal zijn met jouw succes.

HERMAN: Dat dacht u. Dan is ze natuurlijk woedend, dat ik haar niets verteld heb.

OOM LOU: Jij moet meer zelfvertrouwen hebben, kaerel! Flink zijn; neem een voorbeeld aen je Oom! Laeter zullen jullie mij dankbaer zijn... Ik zal je naem over de hele waereld bekend maeken... Schatrijk zul je worden...

HERMAN (*wat schamper*): Ach Oom, gelooft u dat nou zelf?

OOM LOU: Wis en waerachtig. Natuurlijk geloof ik dat zelf. Dat is het begin van ieder succes: in jezelf geloven! Ik zal jou overal annouceren als The Boy with the golden voice! (*schrikt*) Maer pôdóme, dan moet je eerst van die stomheid af. Waerveur hou jij je nou eigenlijk stom?

HERMAN: Ik ben gisteravond mijn hele salaris kwijtgeraakt.

OOM LOU: Jae, dat heur ik van Loes. Wat heb je uitgespookt? Veur den draed ermee. En tracht niet je oom te bel...beduvelen.

HERMAN: Werkelijk niets, oom! Ik had 't in m'n portefeuille gedaan en nou is m'n portefeuille weg.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto